

TÉNYEI...A JÖVŐ TÉNYEI...A JÖVŐ

Ez mindenkit érint! Ha tudni akarja, hogy mi következik, akkor olvassa el ezt a cikket és töltsse ki a mellékelt szelvényt!

JÖVŐ ILLÚZIÓK NÉLKÜL

Az elmúlt években a világon egyre több katasztrófa szemtanúi lehettünk. Szárazságok, árvizek, pusztító tornádók és földrengések követték egymást szünet nélkül. Ezek vesztették életüket szörnyű szerencsétlenségekben szárazon, vízen és a levegőben. Milliók halnak éhen, nemzetek jutnak csödbe, mivel képtelenek fizetni adósságaikat. A jövőbe tekintő emberiségben a népfelkelések, az emberiség túlszaporodásának hírei, valamint a természet folyamatos pusztulása mély aggodalmat váltanak ki.

Ezen események közül a Biblia sokat megjövendölt (Máté 24, 4-31; Lukács 21, 25-28; Jel. 6, 12-17; 17; 18.). **Isten az embert mindig előre figyelmeztette a közelgő ítéletekre, melyek azután az istentelenség következményeiként törtek rá** (És. 24, 5-20; 46, 9-10; Amos 3, 7; Jel. 1, 1.).

TANULSÁGOK A MÚLTBÓL

Néhányat említve: Isten kijelentette Noénak a nagy özönvíz közeledtét, Ábrahámnak és Lótnak **Sodoma és Gomora városainak megsemmisülését** és Mózesnek az **Egyiptomra következő csapásokat**.

Ezen események tanulságul szolgálnak a mai időkre, melyek bizonyítják, hogy a Biblia prófétái figyelmeztetéseit bámulatos módon beteljesedtek, és a jövőben is be fognak teljesedni (1. Kor. 10, 6-12; 2. Pét. 2, 5-9; Zsidók 4, 11).

Isten sürgető, figyelmeztető üzenete hasonlóan szól hozzánk, az utolsó generációhoz

A HÁROM ANGYAL ÜZENETE

által, melyet Jelenések 14. fejezetében találunk. Ez az utolsó felhívás, melyet Isten Jézus Krisztus, mint király és bíró, visszajövele előtt minden embernek ad.

Ez a közelgő, utolsó ítéletről szóló legkomolyabb bibliai figyelmeztetés:

1. **„Féltétek az Istent, és neki adjatok dicsőséget: mert eljött az Ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait.”**

2. **„Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! Mert az ő paráznaságának haragborából adott inni minden pogány népek.”**

3. **„Ha valaki imádjaa a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, az iszik az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltött az Ő haragjának poharába: és kínoztatik tüzzel és kénkövel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt. És az ő kínlódásuknak füstje felmegy örökkön örökké; és nem lesz nyugalomuk éjjel és nappal, akik imádják a fenevadat és annak képét, és ha valaki az ő nevének bélyegét felveszi.” Jel. 14, 6-11.**

Ez a felhívás mindenki számára létfontosságú! Azonban hogyan kerülhetjük el az itt nevezett **fenevad** és **annak képének** imádatát, vagy az **ő bélyegének** viselését, ha nem tudjuk, hogy mit jelentenek ezek? Az ismeret hiánya itt halálos következménnyel jár. **„Elvész az én népem, mivelhogy tudomány nélkül való.”** Hóseás 4, 6. v.ő. Ésaiai 29, 13-14.

De Isten megígérte, hogy az őszintéknek tudományt fog adni. (Péld. 2, 1-7; Dániel 12, 4. 10; Máté 7, 7-8.)

„Étek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy nem gyönyörködöm a hitetlen halálában, hanem hogy a hitetlen megtérjen újtárol, és éljen. Térjete meg, térjete meg gonosz úitaitokról! Hiszen miért halnátok meg, ó Izrael háza!?” Ezékiel 33, 11. (v.ő. 2. Pét. 3, 10-11; Mal. 3, 18-20.)

Mit jelent a fenevad a különleges bélyeggel? Mielőtt a fenevadat elemeznénk, meg kell értenünk a történelmi hátteret a fenevadig. A legjobban, ha Dániel könyvével kezdjük, amely nagyszerűen jövendöli meg a történelmet a Krisztus előtti 6. évszázadtól napjainkig.

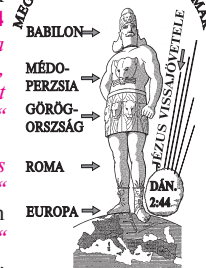
Az ott felhasználhatjuk a különleges bélyeggel? Mielőtt a fenevadat elemeznénk, meg kell értenünk a történelmi hátteret a fenevadig. A legjobban, ha Dániel könyvével kezdjük, amely nagyszerűen jövendöli meg a történelmet a Krisztus előtti 6. évszázadtól napjainkig.

Az ott felhasználhatjuk a különleges bélyeggel? Mielőtt a fenevadat elemeznénk, meg kell értenünk a történelmi hátteret a fenevadig. A legjobban, ha Dániel könyvével kezdjük, amely nagyszerűen jövendöli meg a történelmet a Krisztus előtti 6. évszázadtól napjainkig.

A Dániel 2, 27-ben álomban látott állókép testrészei pontosan ábrázolják a világbirodalmak egymásutánját Babilontól a mai Európáig. Dániel 2. és 7. fejezetének párhuzamba állításával találoan mutatja az írás az egyes nagyhatalmak különleges jellegzetességeit a **4 állat tulajdonságaival: „Ezek a nagy állatok, mik négyen voltak, négy király...A negyedik állat negyedik ország lesz a földön...”** Dániel 7, 17, 23.)

A Dán. 7, 3-ban olvashatjuk: **„És négy állat jöve föl a tengerből...”** „Tenger” és a „víz” a próféciaiban **„népek és sokaságok és nyelvek”** jelképei (Jel. 17, 15. v.ő. És. 8, 7).

AZ OROSZLÁN

„Az első olyan mint az oroszlán ...” Dániel 7, 4 (v.ő. 2, 37-38.). Ez a **babiloni világbirodalmat írja le** (Kr. e. 608-538.), amely Dániel korában a világot uralta. Ma is megcsodálhatjuk a berlini Pergamon Múzeumban a szárnyas oroszlánt, mint az akkori kor történelmi bizonyítékát.

A MEDVE

„És íme más állat, a második, hasonló a medvéhez, és keze egyik oldalára, és három oldalborda vala szájában fogai között, és így szólának neki: Kelj fel és egyél sok húst!” Dán. 7, 5. Ezen fenevadnak ugyanaz a jelentése, mint az ezüst mell a két karral Dán. 2, 32. 39-ban. Azon hatalmat képviseli, amely a babiloni birodalmat felváltotta: a **Médó-perzsa kettős birodalom** (Kr. e. 538-331.). Ez egy ketté osztott birodalom volt, melyben előbb a médek, majd később a perzsák uralkodtak. A két kar és az egyik oldalára fekvő medve világossá tesz ezt a különlegességet. Az egyik fél tehát erősebb, mint a másik. A három oldalborda azon nemzeteket jelképezi, melyeket Médó-perzsia legyőzött, nevezetesen: Babilon, Lídia és Egyiptom.

A PÁRDUC

„Ezután látám, és íme, egy másik, olyan mint a párduc, és négy madárszárny volt a hátán; és négy feje vala az állatnak és hatalom adaték neki.” Dán. 7, 6. Ez a fenevad is megtalálja párját Dán. 2, 32. 39-ban. A **Görög birodalom** volt ez (Kr. e. 331-168.), amely Nagy Sándor uralkodása alatt a perzsákat megalázta, majd halála után négy részre (diadoch államok) szakadt -

a négy fej által jelképezett államok (Macedónia, Trákia, Szíria és Egyiptom).

A NEGYEDIK FENEVAD

„Ezek után látám éjszakai látásokban, és íme, negyedik állat, rettenetes és iszonyú és rendkívül erős, nagy vasfogai valának, falt és zúzott és a maradékok lábaival összetaposta, és ez különbözék mindazoktól az állatoktól, melyek előtte valának, és tíz szarva volt neki.” Dán. 7, 7. Ezt a fenevadat is megtalálhatjuk Dán. 2, 33. 40és 41-ben. A negyedik

nagyhatalom, mely a görögöket követte, a **császári Róma** volt (Kr. e. 168- Kr. u. 476.). Annnyira különbözött minden állattól, melyet Dániel ismert, hogy nem tudta pontosabban leírni. A **„tíz szarv”** azt jelenti, hogy **„eből az országból tíz király támad.”** (Dán. 7, 24.). Történelmi tény, hogy a Római Birodalom **Kr. u. 476-ban** széthullott, és helyére tíz birodalom került, ti. a 10 germán törzs, amelyek ma az európai államokat képezik. Dán. 7, 7-tel párhuzamosan Dán. 2, 42-44-ben az állókép tíz ujját találjuk. A következők voltak ezek a törzsek: 1. germánok (Németország), 2. frankok (Franciaország), 3. angolszások (Nagy-Britannia), 4. burgundok (Svájc), 5. nyugati gótok (Spanyolország), 6. suevek (Portugália), 7. lombardok (Olaszország); 8. **herulok** 9. **vándalok** 10. **keleti gótok**.

A KIS SZARV

„Mialatt a szarvakat szemlélém, íme, másik kicsiny szarv növekedék ki azok között, és három az előbbi szarvak közül kiszakasztaték ő előtte, és íme emberszemekhez hasonló szemek valának ebben a szarvban és nagyokat szóló száj.” Dán. 7, 8.

A különböző azonosítási utalások:

1. A tíz szarv (királyság) **között** jött fel, és létrejötték a tíz szarv közül **három** ki lett szakítva.

2. Dán. 7, 24-ben jelentést kapunk: a kis szarv a tíz szarv feljötté **után** jelenik meg.

A történelemben csak egy hatalomra illik ez a leírás: magában Rómában, a széthullott világbirodalom központjában **Kr. u. 476.** után jött létre a pápaság, a katolicizmus egyember kormányzata. Hatalmi fejlődése során a germán népek közül: **három**, a **herulok**, a **vándalok** és a **keleti gótok** **„kiszakították ő előtte”**. A keletrómai császár, Justinianus (Codex Justinianus) rendelete alapján **Kr. u. 533-ban** a római püspök minden keresztény egyház fejevé tétetett. Amikor a három arianus néptörzs közül az utolsó (a keleti gótok) ellenállt ezen rendelkeznek, **Kr. u. 538-ban** a császári Belisarius generális leverte, és Rómából elűzte őket, ezzel a pápai Róma politikai uralkodói méltósága egy **prófétailag megjövendölt időszakra** (1. később) megpecsételőddött.

3. Dán. 7, 25-ben azt találjuk, hogy **„a magasságos Istennek szentjeit megrontja”** - egy jel a nagy keresztényüldözésre. A történelem egyetlen kutatója sem tagadhatja, hogy ez a kijelentés is megvalósult a pápaságban. A középkor ezen rettenetes üldözései (máglya, inkvizíció, kereszties hadjáratok) ismert és sötét fejezetei a történelemnek.

4. Tovább írja: "... és véli, hogy megváltoztatta az időket és törvényt..." A pápai rendszer valóban megváltoztatta Isten törvényét, a Tíz parancsolatot azzal, hogy a **második parancsolatot a bálványképek**

iszteletéről és imádsáráról eltörölte a katekizmusból, és a **negyedik parancsolatot, a szombat megszentelését** (az egyedüli parancsolatot, amely az „**időre**“ vonatkozik) megváltoztatta, és Isten nyugalomnapját a hetedikről a hét első napjára helyezte át (v.ö. 2. Thess. 2, 3-4; Zsolt. 94, 20.).

Megváltoztatta az imádat „**idejét**”. Az imádatnak egy téves napját vezette be. Az eredeti, változhatatlan szombat (v.ö. 2. Móz. 20, 8-11; 31, 13, 16-17; Ezékiel 20, 12; És. 56, 2-3, 6-7; Zsolt. 89, 35; Zsid. 4, 1-11; Jakab 2, 10.), a **hetedik nap** helyére, melyet Krisztus és az apostolok megtartottak (Luk. 4, 16; Máté 24, 20; Csel. 13, 42; Zsid. 4, 10-11.), a hét **első napja** (a pogány „Nap napja”) lépett, melyet Isten sohasem parancsolt meg imádati napul, sőt annak elfogadása ellen figyelmeztette is népét (Jel. 14, 9-11; 16, 2; 19, 20; v.ö. Ez. 8, 16-18).

5. **“És adaték néki nagy dolgoknak és káromlásoknak szóló szája ... megnyitá azért az ő száját Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az Ő nevét és az Ő sátorát, és azokat, akik a mennyben laknak.”** Jel. 13, 5-6. (v.ö. Dán. 7, 8, 25; 11, 36; 2. Thess. 2, 3-4.). Hogyan magyarázza a Biblia az istenkáromlást? Egy Jézus elleni összeesküvés alkalmával istenkáromlással vádolták: **“... tudni illik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat”** Ján. 10, 33. Az istenkáromlás egy másik formáját találjuk Luk. 5, 21-ben: **“Kicsoda ez, aki ily káromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnt, hanemha egyedül az Isten?”** Az említett vers mindkét formája igaz a pápaságra **“Ezen a földön a mindenható Isten helyettesítjük”** XIII. Leo pápa Encikl. 1894. jún. 20.). A pápát gyakran “Szent Atyának” is szólítják, pedig Jézus ezt az embereknek megtiltotta (Máté 23, 9.), mert erre egyedül a mennyei Atya jogosult (Ján. 17, 11.).

6. Dán. 7, 25-ben és Jel. 12, 14-ben a pápai uralom időtartalma **3 és fél idővel**, Jel. 11, 2. és 13, 5-ben **42 hónappal** és Jel. 11, 3. ill. 12, 6-ban **1260 nappal** van a próféta által megjelöltve.

A próféta időkre szóló bibliai mérték, ti. **1 nap = 1 év** (lásd Ez. 4, 6. és 4. Móz. 14, 34.) világossá teszi, hogy mindezen időszakok ugyanarra az 1260 valódi éves időszakra vonatkoznak. Az egy idő az akkori szóhasználat szerint egy évet jelent. Akkoriban holdéveket számoltak 360 napos évekkel. Egy holdhónap 30 napból állt (v.ö. 1. Móz. 7, 11, 24; 8, 4.). Ebből adódik, hogy a 3 és fél idő (év) 12 hónappal szorozva 42 hónapot, ill. a 42 hónap 30 nappal szorozva 1260 napot, vagyis 1260 valódi évet jelent a történelemben.

Valóban megtaláljuk ezen megjelölt időtartamnak a beteljesedését a pápaság történelmében: a keleti gótok, mint a pápai uralomnak utóljára ellenszegülő “szarv” elűzése **Kr. u. 538-ban**, a pápaság politikai uralmának kezdetétől általánosan elismert dátum. Ha ettől az időtől 1260 évet számolunk, akkor **Kr. u. 1798**-hoz jutunk el. Pontosán ebben az évben a francia forradalom idején VI. Pius pápát a francia Bertier tábornok fogságba vetette. VI. Pius pápa a börtönből halt meg. Így beteljesedett a jóvendülés: **“Ha valaki fogságba viszt mást, ő is fogságba megy”** Jel. 13, 10. (Ú.T. Konkord.) Soha többé nem volt a pápaságnak ilyen kiemelkedő hatalma és befolyása, mint addig. Egy demokratikus alkotmány alakult, s Rómában kikiáltották a köztársaságot. Ezzel megtört a pápaság politikai hatalma. Pontosan úgy, ahogy a próféciában írva volt, 1260 év után.

Jel. 13, 1-10-ben nagyon röviden vázolja látjuk a pápai hatalom történetét, ahogyan a Római Világbirodalomból kifejlődik, 1260 éven át uralkodik, végül pedig halálos sebet kap.

7. Jel. 13, 3-ban ez áll: **“És látám, hogy egy az ő feji közül mintegy halálos sebbel megsebesítetett. De az ő halálos sebe meggyógyították; és csodálván, az egész föld követé a fenevadat.”** Ez világossá teszi, hogy ez a hatalom Krisztus visszajöveteléig létezni fog (v.ö. Dán. 7, 21-22.).

8. A halálos seb és a hatalom visszaszerzése közötti időszakban egy másik fenevad kerül a látókörbe:

“Azután láték más fenevadat feljönni a földből, akinek két szárva vala, a bárányéhoz hasonló, de úgy szól vala, mint a sárkány; és az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi ő előtte és azt is cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult vala.” Jel. 13, 11-12.

Melyik hatalomról van itt szó?

Jelképek:	Jelentés:
1. A földből jön (Jel. 13, 11.).	1. Új vagy kis népességű földről származik.
2. A tengerből jövő fenevad bukásakor jön (1798. Jel. 13, 1. 3. 10.).	2. A pápaság hatalmának bukásakor válik nemzetté (1763-1800).
3. Két bárányhoz hasonló szárva van (Jel. 13, 11.).	3. Két keresztény elv ad neki erőt (polgári- és vallászsabadság).
4. Nincs korona a szarvakon (Jel. 13, 11.).	4. Nem monarchia, hanem köztársaság.
5. Olyan hatalma van, mint az előző fenevadnak (Jel. 13, 12.).	5. A legerősebb világhatalommá válik.

A történelem csak egy hatalmára illik ez az 5 próféta jellemzés, mégpedig az Amerikai Egyesült Államokra, amelyek 1763-tól 1800-as években egyesültek. **Jelenések 13, 11-18-ban** láthatjuk, hogy ártatlanul indul, de az idők végén egy bizonyos világhatalommá növekszik. **Meg van jóvendölve, hogy Amerika egy kép felemelése által az embereket arra fogja készíteni, hogy a halálos sebéből meggyógyult fenevadat imádják.** Ez a kép pontos másolata annak, ami a pápaság 1260 éves uralma alatt volt. A változt imádat világosan egy vallási-politikai hatalomra enged következtetni.

Dániel 3, 5. 10. 14. 18. 28-ban élénk tárja, **hogy emberi képek és hatalmi jelvények vallásos tisztelete a bálványimádsással azonos, és Isten második parancsának (2. Móz. 20, 4-6.) áthágását jelenti.** A vasárnap egy hatalmi jelképet, a politikai tekintély egy jelét testesíti meg, ti. saját parancsolatok kiadásának lehetőségét **(lásd alul a katolikus egyház önmegnevezését!)**. A prófécia kijelenti tehát, hogy Amerika egy **“kép”** felemelésével a vasárnap megszentelését **“a fenevad bélyege”** fogja kikényszeríteni. A kép nem más, mint az **elbuktott protestantizmus az Ökumenikus Egyházsövetségben, amely az állammal fog szövetségre lépni, hogy vallási törvényeket kényszerítsen ki.** A vasárnap megszentelése ezen parancsának az egész világ engedelmeskedni fog (lásd „**A nagy küzdelem**”). A pápaság büszkesége, hogy a Tíz parancsolatot megváltoztathatta. A jövő döntő kérdése az lesz, egy elhatározás életre vagy halálra (Jelenések 13, 14-15.): Istennek engedelmeskedni vagy az emberi parancsolatoknak (Mal. 3, 18-19; Jelenések 16, 2.). Figyeljük meg az utalást, hogy Amerika ebben az időben **“nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára** (gondoljunk az atombomba ledobására Hirosimára 1945-ben, a légiháborúra Irakban, vagy a karizmatikus mozgalom növekvő hamis lelki tüzeire, melynek születése Amerikában volt.); **és elhitei a földnek lakosait a jelekkel, amelyek adatának néki, hogy cselekedje a fenevad előtt** (v.ö. Máté 24, 24.), **azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét, aki fegyverrel megsebesítetett, de meglevenedett** (a pápaság).” (Jelenések 13, 13-14.)

A pápaság elismeri, hogy megváltoztatta a szombatot, és ezt vallásos kérdésekbeni hatalma jelének tekinti (v.ö. Dániel 7, 25.): **“A vasárnap egy katolikusok által bevezetett ünnep, és annak szentségét csak katolikus alapon lehet megvédeni ... A Szentírásban elejétől a végéig egyetlen helyet sem lehet találni, amely jóváhagyja a heti nyilvános imádat idejének a hét utolsó napjáról annak első napjára való áthelyezését.”**

(Catholic Press, Sidney, 1900. aug. 25.) **“Azért ünnepezzük a vasárnapot a szombat helyett, mert a katolikus egyház 364-ben a laodiceai zsinaton a szombat szentségét a vasárnapra helyezte át.”** (P. Geiermann: “The Convert’s Catechism of Catholic Doctrine” egy mű, amely X. Pius pápától 1910. jan. 25-én megkapta az “apostoli áldást”.)

“Azonban Isten egyházának úgy tetszett, hogy a szombat ünneplését vasárnapra helyezze át.” (a trienti zsinat után V. Pius pápa parancsára kiadott római katekizmus 247. o.)

“A hetedik nap szombatját Krisztus, az apostolok és az első keresztények is ünnepeleék és elismerték, míg a laodiceai zsinat annak ünneplését eltörölte. A laodiceai zsinat előbb az Úrnak napját illető dolgot rendezte el, és anatóma (egyházi átok) terhe mellett megtiltotta a hetedik nap szombatjának ünneplését.” (William Prynne, egy híres angol teológus “Dissertation on Lord’s Day” 32. o.)

“A szombat, a törvény legismertebb napja az Úr napjára változott. Ilyen és hasonló dolgok nem Krisztus prédikálására szüntek meg (mert Ő azt mondja, hogy nem azért jött, hogy eltörölje a törvényt, hanem hogy betöltsse), hanem az egyház tekintélye alapján változtatták meg.” (Rheggio érsek, 1562. jan. 18-i prédikáció - Mansi XXIII. 526. o.)

“A szent katolikus egyház volt az, amely a nyugalom napját szombatról vasárnapra, a hét első napjára áthelyezte ... Melyik egyháznak engedelmeskedik az egész civilizált világ? A protestánsok ... állítják, hogy nagy tiszteletet tulajdonítanak a Bibliának, és mégis a vasárnap ünneplésével elismerik a katolikus egyház hatalmát. A Biblia mondja: ‘Megemlékezzél a szombatról, hogy megszenteljed azt!’ De a katolikus egyház azt mondja: ‘Nem, szenteljétek meg a hét első napját!’ - és az egész világ engedelmeskedik!” (Enright atya 1889. dec. 15.)

“A Katolikus Egyház természetesen jogot formál a változtatásra (szombatot vasárnapra) ... Ez a tett vallási ügyekben, egyházi tekintélyének jele.” (H. F. Thomas, Gibbons kancellár bíborosa, 1895. okt. 2.)

“A vasárnap ünneplése mindig csak egy emberi rendelkezés volt.” (Neande egyháztörténete 1. köt. 399. o.)

9. Jel. 13, 18-ban egy további ismertető jelet találunk, a fenevad számát: **“Ít van a bölcsesség. Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat.”**

A pápa egyik hivatalos elnevezése **“Vicarius Filii Dei”**, ami lefordítva azt jelenti, **“Isten Fiának helytartója”**. Olvasók kérdésére az “Our Sunday Visitor” katolikus folyóirat 1915. ápr. 18. így válaszolt: **“a pápa Mitrájára** (helyesebben: Triara) **írt betűk**

V* - 5
I - 1
C - 100
A - 0
R - 0
I - 1
U* - 5
S - 0

F - 0
I - 1
L - 50
I - 1
I - 1

D - 500
E - 0
I - 1
666

*Az "U" és a "V" a latinban ugyanazt a számértéket képviseli

“Vicarius Filii Dei”. **“Ez a névmegjelölés** (amely már eleve istenkáromló, mivel Krisztus valódi földi helyettese a Szentlélek (Ján. 16, 12-15; 14, 26; Róma 8, 26.) fölé helyezte magát) **a fenevad neve** (17. vers). A 17. és 18. vers kijelentései alapján adódik az ő nevének száma 666. Mivel a latin nyelvben bizonyos betűk egyben számértékekkel is rendelkeznek, ezeket csak össze kell adni. Ez az a prófécia, amely **az Antikrisztust** ismerteti (v.ö. 2. Thess. 2, 3-12; 1. Ján. 4, 3; 2. Ján. 7; Róma 8, 3.). A görög **“Antikrisztus”** szó olyan alakit jellemez, **“aki a felkent helyére ül (az anti: helyett és crio: felken kifejezésekből).”** (Konkordantes NT 371. o.) Más szavakkal **az Antikrisztus**, Krisztus állítólagos helytartója - pontosan az, aminek a pápa tartja magát! Ha a pápának az Új testamentum nyelve szerint kellene bemutatkoznia, azt kellene mondania: **“Én vagyok az Antikrisztus!”**

Mennybemenetele után Jézus Krisztus az egyedüli igaz főpap a mennyei szentélyben *“mint a szent helynek és amaz igazi sátorának szolgája, melyet az Úr és nem ember épített.”* Zsidók 8, 1-2. Ott Jézus áldozati vére által közvetíti nekünk naponta a mennyei Atya kegyelmi trónjához vezető utat (Ján. 14, 6. 13-14; Róma 8, 34.), amelyhez emberi közvetítés nélkül egyedül a Krisztus engesztelő vérébe vetett hittel és bizalommal jöhetünk bármikor imában (Zsid. 4, 14 - 5, 10; 7, 25; Máté 6, 6-15.). Egy további emberi vagy “elhunyt szentek” általi közvetítés tana Jel. 13, 6. szerint *“a fenevad káromlása Isten, és az Ő sátora”*, a mennyei engesztelés ellen (v.ö. Dán. 8, 11-14; 12, 11) ott ez az állapot a *“szentély taposztatásának”*, ill. *“pusztító utálatosságnak”* nevezi a proféta).

A FENEVAD BÉLYEGE

Nem külső jel, amelyet minden emberre, akarata ellenére ráerősokolnak. Ha nem lehetne neki ellenállni, akkor értelmetlen lenne Isten figyelmeztetése, hogy ne fogadjuk el ezt a bélyeget. Azok, akik *a fenevad bélyegét (a tekintély és a hovatartozás jelét)* elutasítják, így vannak leírva: *“...akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét.”* Jel. 14, 12. Ezek azok, akik Isten pecsétjét nyerték el (Jel. 7, 3-4; 14, 1.), ők győzedelmeskednek a fenevad bélyege felett (Jel. 15, 2; v.ö. Dán. 3), tehát a fenevad bélyege magában foglalja

Isten parancsolatainak áthágását (v.ö. Jak. 2, 10.), mert Isten pecsétje, az Ő szövetségének jele a Tíz parancsolatban található (lásd alul).

A fenevad bélyegét az emberek homlokukra vagy kezükre kapják (Jel. 13, 16; 14, 9.). A homlok jelképezi a tudatot (hit, ismeret), a kéz jelképezi az emberek cselekedeteit (a parancsolatok tartását vagy nemtartását). Ezt mutatja 5. Móz. 11, 8., 18. is (v.ö. 5. Móz. 13, 1-6.), ahol *minden parancsolat megtartásáról* van szó.

Aki megérti a 4. parancsolat követelményeit és a rendelkezést, amelyről Isten azt mondta, hogy az tekintélyének jele, elveti, és helyette azt tisztelt, amit Róma az ő hatalmának jeléül kijelentett, az felveszi a Rómával való szövetség jelét, a fenevad bélyegét. Csak ha egy nemzeti vasárnaptörvény által dönteniük kell az embereknek Isten parancsolatait és az emberi parancsolatok között, akkor azok, akik áthágásukban szilárdan megállnak részesülnek a bélyegben. Az őszinte vasárnaptartókra ez vonatkozik: *“E tudatlanságnak idejét azért elnézvé az Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek.”* (Csel. 17, 30.)

ISTEN PECSÉTJE

A Bibliában a jel és a pecsét ugyanazt jelenti (Róma 4, 11.)

Egy hivatalos pecsétnek három dolgot kell tartalmaznia:

1. A tulajdonos nevét - pl. Göncz Árpád
2. Hivatali posztját - pl. köztársasági elnök
3. Uralkodási terület - pl. Magyar Köztársaság

Isten pecsétje, szövetségének örök jele az Ő törvényével áll kapcsolatban és a 4. parancsolatban található (2. Móz. 20, 8-11.): *“Megemlékezéssel a szombatnapról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál és végezd minden dolgodat, de a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon se magad, se fiad, se leányod, se szolgálód, se szolgálad, se barmod, se jövevényed, aki a te kapuidon belül van. Mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert, és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá az Úr a szombat napját, és megszenteléd azt.”* (v.ö. 2. Móz. 31, 13. 17-18.)

Noha Isten előtt minden parancsolatnak egyforma jelentősége van (Jak. 2, 10.), csak a 4. parancsolatban találjuk az isteni pecsét ismertetőjeleit:

1. Isten nevét: *“Az Úr a te Istened”*
2. Rangja: *“Teremtő”*
3. Uralkodási területe: *“Ég és a föld, és a tenger és minden, ami azokban van.”*

A Biblia a szombatról ír, mint Isten örök jeléről: *“Az én szombataimat bizony megtartátok; mert (örök) jel az én közötem és ti közöttetek nemzetségről nemzetségre, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, aki titeket megszenteltek.”* 2. Móz. 31, 13. (v.ö. 16-17. vers; Ezékiel 20, 12. 20.)

Jézus mondta: *“Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek, vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltssem. Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik, míg minden be nem teljesedik.”* Máté 5, 17-18.

Volt valaki, aki Jézushoz jött, és megkérdezte: *“Jó Mester, mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek?”* Jézus válaszolt: *“Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat ... Ne ölj, ne paráználkodjál, ne lopj, hamis tanúbizonyosságot ne tégy...”* Máté 19, 16-19.

A hetedik nap szombatja fontos része Isten törvényének, **egy hetenkénti megemlékezés Krisztusról, a mi Teremtőnkéről, és Megváltónkáról.**

“Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennel, és Isten vala az Ige ... minden Ő általa lett ... És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk ... aki teljes vala kegyellemmel és igazsággal.” Ján. 1, 1-3. 14.

Izrael népének a Kánaán földjére való bevonulása utáni nyugalomra tett ígérethez hasonlóan a szombat egy emlék a megígért “szombati nyugalomra” a mennyei Kánaánba való bevonulás által (2. Pét. 3, 13; Zsid. 11, 10. 39-40; Jel. 21, 2.). Ez Krisztus visszajövetelekor fog bekövetkezni (Zsid. 3, 10-19; 4, 1-11. v.ö. 5. Móz. 4, 1-2; 1. Kor. 10, 11-13.), a Paradicsomban történt bűnbeesés óta az “emberiség pusztáján” való **6000** éves vándorlás után.

Ha összeadjuk a Bibliában megadott éveket Ádámtól kezdve az egyes nemzedékeken át, akkor Krisztusig kb. **4000** évet kapunk (lásd világtörténelmi atlasz 1990 K. Thienemanns Kiadó Stuttgart-Bécs). Ezáltal az is világossá válik, hogy valóban az Isten által meghatározott történelem végére, a **6. évezred végére érkezünk.** Krisztus visszajövetelére vonatkozólag mondja a Biblia: *“... hogy egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap.”* (2. Pét. 3, 8.)

Felismeri most, *“hogy közel van, az ajtó előtt?”* (Máté 24, 33.)

Isten népet az Új testamentumban a lelki Izraelnek nevezi, amely a Jézus Krisztusba vetett hit által a szív körülmetélésében részesül (v.ö. Kol. 2, 11-12; Róma. 2, 28-29; Gal. 3, 6-9. 28-29; 5, 6; 6, 15; Róma 11, 25; 1. Pét. 2, 9-10.). Az új szövetség Krisztussal az Ő teremtő ereje által egy új teremtetést hoz létre minden emberben. Jeremiás próféta ezt megjövendölte: *“...Hanem ez lesz a szövetség, amelyet e napok után az Izrael házával kötök, azt mondja az Úr: törvényemet az ő belsejökbe helyezem és az ő szívökbe írom be, és Istenökké leszek, ők pedig népemmé lesznek.”* Jer. 31, 31-33.

Így Isten népe mindig magasra fogja tartani az Ő törvényét: *“Megharaguvék azért a sárkány az asszonyra, és elméne, hogy hadakozzék egyebekkel az ő magyából valókkal, az Isten parancsolatainak megörzövel, és akiknél vala a Jézus Krisztus bizonyágtétele.”* Jel. 17, 12. (Az asszony a próféciában az egyházat jelképezi, ellenben a parázna nő a bukott egyházat mutatja be - v.ö. 2. Kor. 11, 2; Ez. 16; Jel. 17; 18.)

Most tehát tudjuk, mit jelent a Jel. 14. fejezetében leírt hármas angyali üzenet:

1. Elmondja, hogy **az ítélet** (vagyis a döntés örök életünk felől) **most a mennyi ítéltészekben folyik** (6-7. vers)

2. Elmondja, hogy a protestantizmus **is** elbukott (8. vers) és Jel. 18, 1-5-re vonatkozólag *“lett ördögöknek lakhelyévé és minden tisztátalan léleknek tömlőcélvé.”* Minden őszinte keresztyének (az Ő népének) kiált az angyal: *“Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bünéiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból...”* Jel. 18, 4.

3. **Istennek egy nagyon komoly és szeretetteljes figyelmeztetése szól az egész világhoz:** *“Mindazok, akik a pápaságot, vagy annak protestáns ökumenikus képét imádják, azzal, hogy jobb ismereteik ellenére a vasárnapünneplés kötelezőségének alátétik magukat, a fenevad bélyegét kapják meg, és az örök halált szenvedik el* (Jel. 14, 9-11.).

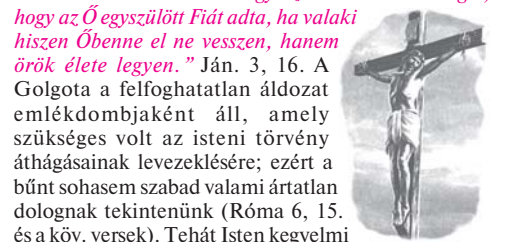
4. A 12. vers egy embercsoportot mutat be nekünk, amely nem részesül a fenevad bélyegében. **Ők megtartják Isten minden parancsolatát** (a hetedik nap szombat-parancsát is; v.ö. Csel. 7, 38) és Jézus hitével rendelkeznek.

Meg tud Ön állni az ítéletben?

Az 1. angyal egy isteni ítéletről beszél, amely Krisztus visszajövetele **előtt** a mennyben folyik (v.ö. Dán. 7, 9-12; 2. Kor. 5, 10.), mert az Ő megjelenése előtt el kell dölnie, hogy ki támad fel a halottak közül az örök életre, és az élők közül az Ő megjelenésekor ki ragadatik a mennybe (1. Thess. 4, 15-17; Ján. 5, 27-29; Jel. 20, 5-6.). Ezenkívül beszél a Biblia egy ítéletről a mennyben a Krisztus visszajövetele **után** következő 1000 év alatt. Ezen minden hívő, mint ülnök fog részt venni. Egy ítéletről olvashatunk amely a hitetlen halottak és az elbukott angyalok felett folyik (Dán. 7, 22; 1. Kor. 6, 2-3; Jel. 20, 4.). Ennek kihirdetése és végrehajtása az 1000 év **után** a hitetlenek feltámadásakor történik (Ján. 5, 29; Jel. 20, 7-15.).

Az isteni ítéletben a Tíz parancsolat a változtathatatlan mérce (Préd. 12, 15-16; Jel. 11, 18-19; Zsolt. 89, 35; Máté 7, 21.); valamint Jézus példás lelkülete (Fil. 2, 5; Róma 15, 5.) amelyről ez áll: *“Hogy teljessem a Te akarodat; ezt kedvelem, én Istenem, a Te törvényed keblem közepette van.”* Zsolt. 40, 9. (v.ö. Ján. 6, 38; 4, 34; Zsolt. 40, 7-9; Zsid. 10, 9; Luk. 22, 42.). Bár a “Mi Atyánk”-ban így imádkozunk: *“Legyen meg a Te akarod”,* de a mi bűnös életünkben valójában hogyan néz ki az isteni akarat megvalósítása?

A Biblia azt mondja: *“a bűn pedig a törvénysértés”* (1. Ján. 3, 4.) és *“mert a bűn szoldja a halál”* (Róma 6, 23.). És ha még a próféta szájából is halljuk: *“Elváltoztathatja-e bőrét a szerecsen, és a párdac az ő foltosságát? ... úgy ti is cselekedhettek jó, akik megszokták a gonosz.”* (Jer. 13, 23. v.ö. Róma 7, 24.) és szemléljük a mi saját életünket, akkor be kell látnunk, hogy nem menekülhetünk az isteni ítélet és így az örök halál elől. Mégis Isten minden ember számára készített egy **menekülési utat**, akik eddig Sátán szolgátságában voltak. Isten ezen szeretet-útjának neve **“Jézus Krisztus”**: *“Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, ha valaki hiszen Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”* Ján. 3, 16. A Golgota a felfoghatatlan áldozat emlékdombjaként áll, amely szükséges volt az isteni törvény áthágásainak levezeklésére; ezért a bűnt sohasem szabad valami ártatlan dolognak tekintenünk (Róma 6, 15. és a köv. versek). Tehát Isten kegyelmi ajánlata nem egy olcsó ajánlat, az Ön beleegyezését és Istennek való teljes átadását teszi szükségessé. Jézus azt mondja: *“En vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.”* Ján. 14, 6. Jézus az Ő életében bemutatva nekünk az Atyához, az örök élethez vezető utat.

Az isteni ítéletben a Tíz parancsolat a változtathatatlan mérce (Préd. 12, 15-16; Jel. 11, 18-19; Zsolt. 89, 35; Máté 7, 21.); valamint Jézus példás lelkülete (Fil. 2, 5; Róma 15, 5.) amelyről ez áll: *“Hogy teljessem a Te akarodat; ezt kedvelem, én Istenem, a Te törvényed keblem közepette van.”* Zsolt. 40, 9. (v.ö. Ján. 6, 38; 4, 34; Zsolt. 40, 7-9; Zsid. 10, 9; Luk. 22, 42.). Bár a “Mi Atyánk”-ban így imádkozunk: *“Legyen meg a Te akarod”,* de a mi bűnös életünkben valójában hogyan néz ki az isteni akarat megvalósítása?

Megrendelő szelvény

egy könyvért és a bibliai levelező tanfolyamhoz

A nagy küzdelem

Ez a könyv (631 oldal, 45 nyelvre lett lefordítva) leírja, hogy a Biblia hogyan világította meg a múltat, a jelent és a jövőt.

Bibliai levelező tanfolyam

Ez a további ingyenes levelező tanfolyam lépésről lépésre segíti Önt Bibliájának jobb megismerésében, és a jövődölesek megbízhatóságának felismerésében, amelyek a múlt, jelen és jövő politikai, vallási és természetes eseményeiről megírtak (ingyenes tanulmányanyag!)

Név: _____

Lakcím: _____

Helység: _____

Kérjük küldje vissza a megrendelő szelvényt az alábbi címre:

Missiongesellschaft zur Erhaltung u. Förderung
adventistischen Glaubensgutes e.V., Elstergasse 21,
13505 Berlin, Deutschland
www.mefag.com

Anyagi vagy bármilyen más elkötelezettségtől mentes!

Hogyan kaphatunk tehát örök életet Krisztus által?

Jézus úgy válaszol ma is, mint akkor: **"tartsd meg a parancsolatokat ... és jer és kövess engem!"** Máté 19, 17. 21. v.ö. 1. Pét. 2, 21-25; Jel. 14, 4.

Az Ő követése számunkra ma azt jelenti, hogy Jézus életét a Szentírásban tanulmányozzuk (Ján. 5, 39; 8, 31-32.) és szavainak engedelmeskedünk (Ján. 3, 36; Zsid. 5, 8-9; 11, 8. és a köv. versek; Jakab 4, 7; Róma 16, 26.). Akkor a Szentlélek bennünk ugyanazt a hatást fogja kifejteni, amit akkor pünkösdkor, amikor az emberek beismerték bűneiket, és azt kiáltották: **"Mit tegyünk?"** Péter válasza így hangzott: **"Térjete meg!"** Csel. 2, 37-38. Egy másik alkalommal ezt mondta: **"Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltorzultak a ti bűneitek."** Csel. 3, 19.

Isten törvénye mint egy tűkör mutatja meg a bűntől való szennységünket (Róma 4, 15; 3, 20; 7, 7.), amit azután Jézus az Ő engesztelő vérével le szeretne mosni róluunk. Ez lesz a születési órája az ember Isten iránti szeretetének. Jézus a bűnös nőnek ezt mondta: **"Néki sok bűne bocsátott meg; mert igen szeretett ..."** Luk. 7, 4. **"mi szeressük Őt; mert Ő előbb szeretett minket ... Mert az az Isten szeretete, (a mi válaszuk) hogy megtartjuk az Ő parancsolatait; az Ő parancsolatai pedig nem neheznek."** 1. Ján. 4, 19; 5, 3. A Krisztus iránti szeretetben növekszik ezután Istenőtől az erő a bűn legyőzésére - **"Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartjátok ... és az Atya más Vigasztalót ad néktek, ... az igazságnak Lelkét."** Ján. 14, 15-17. A szeretet és a Szentlélektől kapott erő képessé tesz minket arra, hogy legyőzzük a bűnt, ahogyan Jézus is győzött (Ján. 15, 10; 1. Ján. 5, 4-5; Jel. 3, 21.).

Isten Fiának, Jézus Krisztusnak emberré válása által (Fil. 2, 5-8; Ján. 16, 28.) biztosak lehetünk abban, hogy Isten tudja milyen erőt kell adni nekünk, hogy kérését teljesítsük és a kísértésnek a bűn által elvégített testben ellenálljunk. **"Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, Ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, ti. az ördögöt, és megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életükben rabok valának ... Annak okáért mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könyörüljön legyen és hívőjap az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért."** Zsid. 2, 14-18. Csak akkor kaphatjuk meg ezt a bűnt legyőző erőt, ha hiszünk (Ján. 6, 28-29.) Jézus példás igazságosságában (bűnös testben való bűntelen élet - v.ö. Róma 8, 3; Zsid. 4, 15.) és az Ő helyettesítő áldozati halálát hitben személyesen elfogadjuk (Ján. 3, 16; 1, 29.).

"Mentsd meg a te életedet...hogyan el ne vessz!" 1. Móz. 19, 17.

"És igen biztos nálunk a prófétai beszéd is, amelyre jól tesztek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövegre, míg nappal virrad, és hajnal csillag kél fel szívetekben." 2. Pét. 1, 19

"Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Őr, míg meg nem jelenti títkáit az Ő szolgáinak, a prófétáknak." Amos 3, 7.

"Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam." János 5, 39.

"Ezek pedig nemesb lelkűek valának a Thessalonikabe-lieknél, úgy mint kik bevévők az ígét teljes készséggel, naponként tudakozva az írásokat, ha úgy vannak-e ezek." Csel. 17, 11.

"A prófétálást meg ne vessétek, mindent megpróbáljátok: ami jó, azt megtartjátok! Mindentől, ami gonosznak látszik, őrizkedjete! Maga pedig a békességnek Isten szenteljen meg titeket mindenestől: és a ti egész valótok, mind lelketek, mind testetek feddhetetlenül őriztessék meg ami Urunk Jézus Krisztus eljövételére. ... Kényszerítetek titeket az Urra, hogy olvassátok fel e levél minden szent atyafi előtt." 1. Thess. 5, 20-23.27.

Jézus nem saját bűneiért halt meg, mert meg van írva: **"Béküljete meg az Istennel! Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk ..."** 2. Kor. 5, 21. (v.ö. 1. Ján. 3, 5. Ján. 8, 46.). De ez azt jelenti, hogy hibánkat megbánjuk, beismerjük, és a bűntől (Isten törvényének áthágásától) elfordulunk és Őt engedelmesen követjük (Péld. 28, 13; 1. Ján. 1, 6-10; 2, 4; 3, 3-10; 1. Pét. 2, 21; Máté 10, 34-39.).

A hit és a megtérés Isten ajándéka annak, aki őszintén kutat. Isten mindkettőt véghezviszi bennünk az Ő Szentlelke által, ha lehetőséget adunk Néki rá. A hit Isten Igéjének tanulmányozása és hirdetése által fejlődik ki (Róma 10, 17.). Jézus mondta: **"Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam."** Ján. 5, 39. (v.ö. Luk. 24, 25-27; Ján. 2, 22; Róma 16, 26; Csel. 17, 11-12.)

A csodálatosan beteljesült isteni jövendölések tanulmányozása (évszázadokon át megjövendölt világtörténelem és az Ő Fiának megjelenése) Krisztus által hitelessé teszi számunkra az isteni megváltási tervet, és biztos hitalapot képez a még ezután következő eseményeket illetőleg (2. Pét. 1, 19-21.). Az isteni Ige őszinte tanulmányozásánál egy láthatatlan tanító megígéri nekünk: **"... a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és emlékeztet majd titeket mindazokra, amiket mondtam néktek ... elvezérel majd titeket minden igazságra ... a Te Igéd igazság."** Ján. 14, 26; 16, 13; 17, 17. Aki visszautasítja Isten kegyelmi ajándékát, és tudatosan nem hallgat az igazság szavára, nem olvassa és nem kutatja, az nem kap megmentő kegyelmi erőt Istenőtől, s egyszer azokhoz fog tartozni, akik örökre elvesznek (Jer. 6, 17-19; 9, 12-15; Hos. 4, 6.).

"Ha pedig valakinek közöletet nincsen bölcsessége, kérje Istenőt, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik néki." Jak. 1, 5. Jézus mondja nekünk: **"Kérjete, és adatik néktek ... Ha azért ti gonosz léteketek tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább dá a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek Tőle!?"** Máté 7, 7. 11. Kérjete, ahogyan Dávid tette: **"Tiszta szívvel teremtsz bennem oh Isten, és az erős lelket újíts meg bennem."** Zsolt. 51, 12. (v.ö. Zsolt. 139, 23-24.)

Aki őszintén hisz és imádkozik, az tapasztalni fogja: **"Mindre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít."** Fil. 4, 13.

Csak ha őszintén követjük Krisztust, és magunkat Reá bízunk, mint élő Megmentőnkre, akkor fejleszthetünk olyan jellemet, amely az Övéhez hasonlít, hogy így az Őr visszajövetelére felkészüljünk. **"Ez az a szövetség, melyet kötök velük ama napok után, mondja az Őr: adom az én törvényemet az ő szíveikbe és az ő elméjükbe írom be azokat."** Zsid. 10, 16. (v.ö. Jer. 31, 33.).

Emlékszik Ön arra, hogy az emberek engedelmsége az Éden kertjében egy fa gyümölcsével lett kipróbálva (a jó és gonosz tudásának fája - 1. Móz. 2, 16-17.)? Időnk utolsó napjaiban az engedelmséget Isten ismét egy különleges parancsal próbálja ki (Jak. 2, 10.). Akkor a csábító kígyó így szólt: **"valóban azt mondta Isten...?"**

Micsoda veszélyes következményekkel járt ez az engedetlenség az emberek számára?! (1. Móz. 3) Isten ellensége ma ismét kételyt ültet az emberek szívébe Isten egyértelmű parancsolataival szemben: **"Valóban olyan fontosnak tekintik Isten a hetedik napot?"**

Ha megállapítjuk, hogy a vasárnap nem más, mint egy emberi parancsolat, nem hiányozhatnak Jézus szavai: **"...Igazán jövendölt felöletek, képmutatók felől Ésaías próféta, amint meg van írva: ... hiába tisztelnék engem, ha oly tudományokat tanítanak, amelyek emberek parancsolatai. Mert az Isten parancsolatait elhagyva, az emberek rendelkezését tartjátok meg."** Márk 7, 6-9.

Ezékiel próféta által is inti Isten az Ő népét: **"... A ti atyáitok parancsolataiban ne járjatok, és az ő törvényeiket [hagyományait] meg ne tartjátok és bálványokkal magatokat meg ne fertőztessétek; én vagyok a ti Uratok, Istenetek: Az én parancsolataimban járjatok, az én törvényeimet tartjátok meg, és azokat cselekedjete. És az én szombataimat megszenteljete, hogy legyenek jegyűl én közöttük és ti közöttetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Őr, a ti Istenetek."** Ez. 20, 18-20; Jer. 9, 12-13.

Az emberek parancsolatai és hagyományai nem mentenek fel minket a keresztény alapelv alól: **"Istennel kell inkább engedni, hogynem az embereknek."** Csel. 5, 29; 4, 19.

Mi mellett fog Ön dönteni - az Őr szombatja vagy a pápai vasárnap mellett? (Jer. 10, 2; 1. Kir. 18, 21; 1. Sám. 15, 22-23.)

A Szentlélek szól hozzánk: **"Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket. ... Mert aki bement az Ő nyugodalomába, az maga is megnyugodott cselekedeteitől, amiképpen Isten is a magáétól. Igyekezzünk tehát bemenni abbba (szombat) a nyugodalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék."** Zsid. 4, 7. 10-11.

Csak azok lesznek megváltva és megmentve, akikről a Biblia mondja: **"Itt a szenteknek békességes türése, itt, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét."** Jel. 14, 12.

Rettenetes csapások és ítéletek jönnek hamarosan minden emberre, akik felveszik a fenevad bélyegét, nevét, vagy nevének számát, vagy imádják a fenevadat és annak képét (vagyis alávetik magukat egy istenellenes vallás-politikai tekintélynek) és ezzel Isten egyértelmű akarata és figyelmeztetése ellen cselekednek (Jel. 13, 16-18; 14, 9-11; 16, 2; 18; 19, 19-21.)

Az ítéleti üzenet talán félelmet kelt némelyekben, de ez valójában a szerető Isten megmentő üzenete, **"nem akarja, hogy némelyek elvesszenek, hanem, hogy mindenki megtérésre jusson."** (2. Pét. 3, 9.)

Minden őszinte lélek tapasztalni fogja: **"Az Őrnak félelme feje a bölcsességnek"** Péld. 1, 7. (v.ö. Luk. 12, 4-5; 2. Móz. 20, 20.). A félelem csak a bűn miatt keletkezik (lásd 1. Móz. 3, 10-11.), azonban ha elfogadjuk és megkapjuk a bűnöknek bocsánatát Isten szeretete által a Jézus Krisztusban, akkor tapasztalni fogjuk: **"A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet ... aki pedig fél, nem lett teljes a szeretetben. Mi szeressük Őt, mert Ő előbb szeretett minket"** 1. Ján. 4, 18-19.

Az elveszettség érzése a megmentés biztonságává változik és az Istenőtől való félelem tisztelletté és szeretetté, a kilátástalanság célratöréssé alakul, és a félelem az isteni ígéretek örömteli várakozásává. Istennek ezen ajánlata, a megtérés és visszafordulás lehetősége már csak rövid ideig szól! Használja fel az időt saját állapotának komoly megvizsgálására és visszafordulásra, mert a kegyelem időszaka Krisztus visszajövetele előtt lejár. Az idők jelei hirdetik, **hogy ez a történelem legutolsó időszaka!**

"Az Őr napja pedig úgy jó majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek rogovva elmúlnak, az elemek pedig megéve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnék ... igyekezzete, hogy sepről nélkül és hiba nélkül találjon titeket, békességben" 2. Pét. 3, 10. 14. (v.ö. Ésaías 55, 6-9; Mal. 3, 17-20.)

"A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: Az Isten féljed és az Ő parancsolatait megtartad; mert ez az embernek fő dolga. Mert minden cselekedetet az Isten ítéltre eldoh, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az." Préd. 12, 15-16.

Isten pecsétje

A FENEVAD BÉLYEGE

